

Sygn. akt III RC 140/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim - Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym : Przewodniczący : SSR Robert Kłosowski

Protokolant : sekr. sądowy Joanna Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2019 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa M. P.

przeciwko małoletniemu T. P. reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową Ż. P.

o obniżenie alimentów na mał T. P.

ORZEKA

I. oddala powództwo;

II. odstępuje od obciążania powoda M. P. kosztami procesu na rzecz małoletniego pozwanego T. P..

/-SSR Robert Kłosowski -/

Sygn. akt III RC 140/18

UZASADNIENIE

M. P. wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych od niego wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 17 sierpnia 2017 r. w sprawie VI RC 828/17 na rzecz małoletniego pozwanego T. P. z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 220 złotych miesięcznie.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż dotychczas zgodnie z wyrokiem sądu płacił alimenty na pozwanego w kwocie po 500 złotych miesięcznie. Mieszkał u swoich rodziców, jego dochód był liczony na jedną osobę i w związku z tym był w stanie ponosić koszty związane z prowadzoną firmą, własnym utrzymaniem oraz alimentami. Z czasem jednak działalność gospodarcza powoda zaczęła przynosić coraz mniejsze zyski. M. P. utrzymuje dalszą działalność tylko ze względu na posiadany towar magazynowy, wzięty kredyt na kwotę 30 000 złotych (miesięczna rata spłacanego kredytu to 582,22 zł) oraz zaciągnięty kredyt obrotowy, który obciąża rachunek bankowy powoda kwotą 1700 złotych. Nadto M. P. w listopadzie 2017 roku zawarł związek małżeński. Mieszka obecnie wraz z żoną w mieszkaniu, na które został wzięty kolejny kredyt (hipoteczny) a miesięczna rata spłaty wynosi 661,12 złotych. Bieżące opłaty i wyżywienie jakie ponosi powód to około 2859,74 złotych miesięcznie. Z kolei wynagrodzenie powoda (oprócz wykonywania działalności gospodarczej powód pracuje) wynosi 2449,91 złotych, zaś wynagrodzenie żony powoda to kwota 1599, 00 złotych. Sytuacja finansowa powoda zmieniła się również po narodzinach córki w 2018 roku. Żona Powoda przeszła na zasiłek macierzyński i uzyskuje obecnie 1245,00 złotych miesięcznie. Działalności gospodarcza nie przynosi spodziewanych zysków. Dochód za okres do października 2018 r. wyniósł 1455,14 złotych do miesiąca, co daje kwotę 145 złotych miesięcznie. Stąd też powód korzysta ze wsparcia finansowego rodziców. M. P. szacując miesięczny koszt wydatków jakie ponosi jego rodzina wskazał, iż wynoszą one około 3399,74 złotych miesięcznie. Zmiany jakie zaszły po stronie powoda sprawiają, iż kwota 220 złotych miesięcznie jest według niego wystarczająca, mając również na uwadze sytuację finansową matki małoletniego T. P.. Powód wskazał, iż przedstawicielka ustawowa małoletniego Ż. p. posiada

kwotę około 4800 złotych miesięcznie, na którą składają się : wynagrodzenie za pracę, alimenty na pierwsze dziecko Ż. P. oraz alimenty płacone przez pozwanego, świadczenia 500+ i zasiłek rodzinny.

Ż. P. przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości .

W uzasadnieniu wskazała, iż obecnie wraz z pozwanym oraz drugim synem z innego związku tj. K. L. zamieszkuje razem w wynajmowanym mieszkaniu. Opłaty związane z użytkowaniem mieszkania wynoszą czynsz ok. 500 złotych miesięcznie oraz opłaty za wodę i energię elektryczną. Zamiast opłaty za najem mieszkania matka małoletniego pozwanego opłaca podatek od nieruchomości w kwocie 156 złotych rocznie oraz polisę ubezpieczeniową na rzecz właścicielki mieszkania. Miesięczna składka wynosi 365,95 złotych. Matka małoletniego wskazała, iż utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w kwocie ok. 2890 złotych netto miesięcznie. Małoletni uczęszcza do przedszkola, którego koszt wynosi ok. 200-250 złotych miesięcznie. Powód od ponad 16 miesięcy nie utrzymuje żadnych kontaktów z synem. Poza alimentami nie łoży na jego utrzymanie żadnych kwot pieniężnych, nie dokonuje również żadnych zakupów na rzecz małoletniego. Obecnie miałby problemy z rozpoznaniem własnego syna.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. P. i przedstawicielka ustawowa małoletniego pozwanego Ż. P. zawarli związek małżeński w dniu(...) w L.. Ze związku tego urodził im się w dniu (...) syn T. P..

/dowód : kopia odpisu skróconego aktu małżeństwa k. 6, kopia odpisu skróconego aktu urodzenia małoletniego k. 8 bezsporne/

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 17 sierpnia 2017 roku w sprawie sygn. akt VI RC 828/17 małżeństwo powoda i przedstawicielki ustawowej małoletniego pozwanego zostało rozwiązane przez rozwód. W wyroku rozwodowym powód został obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz małoletniego T. P. w kwocie po 500 złotych miesięcznie. Wyrok uprawomocnił się w dniu 8 września 2017 roku.

/dowód : wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie sygn. akt VI RC 828/17 k.159 tychże akt/

W chwili orzekania o alimentach na rzecz małoletniego pozwanego jego rodzice nie mieszkali już razem. W styczniu 2017 roku powód wyprowadził się z zajmowanego wcześniej przez rodzinę mieszkania w P. i zamieszkał u swoich rodziców. Małoletni pozostał przy matce.

Powód M. P. w okresie orzekania rozwodu pracował w U. G. w K. na stanowisku informatyka. Ponadto prowadził własną działalność gospodarczą. Miesięczne wynagrodzenia powoda ze stosunku pracy wU. G. wynosiło za okres od 01.04.2017 r. do 30.06.2017 r. - 2069,17 złotych netto miesięcznie. Prowadzona przez powoda działalność gospodarcza polegała na usługach informatycznych i przynosiła według oświadczenia powoda na rozprawie rozwodowej straty. M. P. wskazywał również w trakcie rozprawy rozwodowej, iż posiada w związku z tą działalnością jedynie długi i jest na etapie jej zamykania. Dodatkowo powód w 2017 r. spłacał zaciągnięty kredyt, miesięczna rata wynosiła ok. 600 złotych, jak również spłacał kredyt obrotowy, zaciągnięty w kwocie 16000 złotych. Według składanych oświadczeń nie pozostawał z nikim w związku.

/dowód: dokumentacja bankowa dotycząca zobowiązań powoda k. 85-110 i 113-143 akt VI RC 828/17, zaświadczenie o zarobkach powoda w UG w K. k.145 akt VI RC 828/17, zeznania powoda k. 157v. - 158 akt VI RC 828/17 /

Ż. P. w chwili orzekania o rozwodzie mieszkała wraz z małoletnim pozwanym T. P. oraz K. L., synem wymienionej z poprzedniego związku, w wynajmowanym mieszkaniu w P.. Czynsz za użytkowanie mieszkania wynosiły 500 złotych, koszty wynajmu wynosiły ok. 300 złotych miesięcznie. Ponadto matka małoletniego pozwanego ponosiła koszty opieki nad małoletnim, gdy przebywała w pracy, w kwocie ok. 350 złotych miesięcznie. Ż. p. Koszty związane z opłatą czynszu i wyżywienia pozwana ponosiła sama. Ż. P. pracowała w Zakładzie (...) w L. na stanowisku rachmistrza. Jej wynagrodzenie w tym okresie wynosiło ok. 2236,14 złotych netto miesięcznie. Po rozstaniu z powodem wymieniona

zaczęła uczęszczać na terapię psychologiczną. Na terapię wymieniona uczęszczała również z synem K. L.. Ż. P. nie uzyskiwała alimentów na starszego syna od ojca dziecka. W jego wychowaniu i utrzymaniu wspierała ją natomiast babcia ojczysta małoletniego.

/dowód: zaświadczenie na okoliczność wynagrodzenia pozwanej k. 21 akt VI RC 828/17, zaświadczenia od psychologa o uczęszczaniu na terapię przez pozwaną i jej syna k.26-27 akt VI RC 828/17, zeznania przedstawicielki ustawowej pozwanego k. 157v. - 158 akt VI RC 828/17/

Małoletni T. P. w sierpniu 2017 roku miał 3 lata. Mieszkał wraz z bratem i matką w wynajmowanym przez nią mieszkaniu w P.. Był dzieckiem bardzo dobrze rozwiniętym fizycznie i emocjonalnie. Pomimo swojego wieku zauważał i silnie odczuwał kryzys związku swoich rodziców. Bardzo tęsknił za swoim ojcem. Oczekiwał z nim na spotkania i kontakty. Powód utrzymywał w tym okresie stały kontakt z synem odwiedzał go praktycznie codziennie w godzinach wieczornych. W niedzielę zabierał syna do swojego miejsca zamieszkania. Pomimo tego małoletni ciągle wypytywał matkę o powrót ojca. Zaczął się moczyć nocą, a także zanieczyszczać. Przed wyprowadzką ojca z mieszkania małoletni nie miał problemów z kontrolowaniem swoim potrzeb fizjologicznych. Od września 2017 r. rozpoczynał edukację przedszkolną. Wkrótce po orzeczonym rozwodzie powód zaprzestał jakichkolwiek kontaktów z synem. Nie odwiedzał go, nie dzwonił do niego, ani nie przysyłał życzeń czy też prezentów na żadne okazje. Ostatni prezent jaki przekazał M. P. na rzecz swojego syna przekazany był na Święta Bożego Narodzenia 2017 r.

/dowód : bezsporne, wywiad środowiskowy kuratora zawodowego k.39 – 40 akt VI RC 828/17, zeznania przedstawicielki ustawowej pozwanego k. 197v.-198 /

Obecnie małoletni pozwany T. P. ma obecnie 5 lat i uczęszcza do przedszkola. Opłata za przedszkole wynosi ok. 250 złotych miesięcznie. Jest zdrowy. Nie uczęszcza na żadne zajęcia dodatkowe, Mieszka z matką Ż. P. i bratem K. L. w P..

Matka małoletniego pozwanego ma obecnie Ż. P. ma obecnie 31 lat. Nadal mieszka wraz z małoletnimi synami T. P. i K. L. w wynajmowanym mieszkaniu w P.. Opłaty związane z korzystaniem i wynajmem mieszkania są na zbliżonym poziomie do tych z sierpnia 2017 r. Obecnie doszło jedynie do zmiany polegającej na tym, iż wymieniona nie uiszcza opłaty za najem mieszkania właścicielce lecz opłaca w zamian co miesiąc polisę dla wymienionej w kwocie 365,95 złotych. Pozwana w dalszym ciągu pracuje w Zakładzie (...) w L. na stanowisku rachmistrza. Pobiera wynagrodzenie w wysokości 2890,45 złotych netto miesięcznie. Pozwana pobiera świadczenie 500 + na małoletniego T. P.. Obecnie stan zdrowia matki pozwanego uległ pogorszeniu. W kwietniu 2019 r. zdiagnozowano u niej niezłośliwe mięśniaki macicy. Konieczne było natychmiastowe podjęcie leczenia. Ż. P. pozostaje pod opieką ginekologa, odbywa średnio dwie wizyty w miesiącu. Koszt wizyty to około 150 złotych. Dodatkowo musiała zakupić leki hormonalne, w tym wkładkę, których łączny koszt wynosi ok. 750 złotych.

Powód M. P. ma obecnie 32 lata. W listopadzie 2017 roku ponownie wstąpił w związek małżeński. W dniu (...) urodziła mu się córka L. P.. Razem z żoną i dzieckiem zamieszkał w K. w mieszkaniu, na które zaciągnął kredyt hipoteczny - miesięczna rata kredytu wynosi 661,12 złotych. Powód nadal pracuje w U. G. w K. na stanowisku informatyka na umowę na czas nieokreślony oraz prowadzi własną działalność gospodarczą. Wynagrodzenie powoda wynosi około 2449,91 złotych netto miesięcznie. Dochód z prowadzonej działalności gospodarczej powoda wynosi ok. 145 złotych miesięcznie. Żona Powoda aktualnie przebywa na zasiłku macierzyńskim z którego tytułu otrzymuje kwotę 1245,00 złotych miesięcznie.

/dowód: zaświadczenie o wysokości dochodów k. 5, skrócony odpis aktu urodzenia córki powoda k. 6, skrócony odpis aktu zawarci małżeństwa k. 7, (...) za cały rok do miesiąca października 2018 roku k. 9, rachunki za czynsz i opłaty k. 10 – 16, opłata na polisę na rzecz J. K. k. 35, faktury za opłaty prądu, Internetu, abonamentu telewizyjnego k. 36-37, potwierdzenie spłaty raty z dnia 13.12.2018r. k. 39, zaświadczenie o zarobkach z dnia 03.01.2019r k. 40, potwierdzenia opłat za przedszkole za okres od października do grudnia 2018 r. k. 41, decyzja Wójta Gminy L. z dnia 08.10.2018r. k. 42, zeznania powoda i przedstawicielki ustawowej pozwanego k. 196v.-198/

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd oparł na przedłożonych do akt sprawy dokumentach oraz dowodzie z przesłuchania stron. Forma i treść przedłożonych do akt dokumentów nie budziła najmniejszych zastrzeżeń, nie były one również kwestionowane przez strony. Należy wskazać, iż zasadniczo stan faktyczny niniejszej sprawy nie budził większych wątpliwości, za wyjątkiem kwestii dochodów z działalności gospodarczej powoda, zwłaszcza w 2017 r. W pozwie oraz w trakcie początkowego przesłuchania na rozprawie M. P. twierdził, iż w okresie wcześniejszym dochód z jego działalności gospodarczej wynosił ok. 2000-3000 złotych, zaś obecnie działalność ta przynosi właściwie straty i zamierza w związku z tym ją zakończyć. Tymczasem jak wynika z zeznań powoda złożonych na rozprawie rozwodowej w 2017 r. wskazywał on już wówczas, iż prowadzona przez niego działalność gospodarcza przynosi właściwie straty i jest w trakcie jej zamykania. Zdaniem Sądu powód bardzo wybiórczo i w zależności od swoich potrzeb przedstawia dla Sądu swoją sytuację majątkową zaniżając uzyskiwane dochody z działalności gospodarczej. Inaczej nie da się wytłumaczyć całkowicie sprzecznych zeznań złożonych w 2017 r. i obecnie. Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd uznał jednak, iż w przypadku sytuacji powoda w okresie postępowania rozwodowego bardziej miarodajne są jego zeznania składane w 2017 r., tym bardziej, iż po nich odczytaniu M. P. potwierdził ich wiarygodność. Niezależnie od powyższego Sąd nie może oprzeć się wrażeniu, iż dla M. P. działalność gospodarcza przynosi dochód wyłącznie wtedy gdy przychód przekracza wydatki, również na własne utrzymanie, różne wydatki bytowe, nie koniecznie związane z kosztami działalności. Na takiej samej zasadzie uznać należałoby, iż osoba zatrudniona na umowę o pracę uzyskująca wynagrodzenie w wysokości np. 2500 złotych posiada dochód jedynie w wysokości np. 500 złotych zamiast 2500, gdy wydatki na jej utrzymanie sięgają ok. 2000 złotych.

Uwagi dotyczące oceny zasadności powództwa M. P. na tle ustalonego stanu faktycznego rozpocząć należy od stwierdzenia, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania dziecka, które nie jest się w stanie utrzymać samodzielnie, zgodnie z art. 133 krio obciąża rodziców tego dziecka. Rodzice dziecka są więc obowiązani wspólnie do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dziecka, przy czym obowiązek ten ciąży również na tym z rodziców, z którym dziecko na co dzień przebywa.

Natomiast zgodnie z art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz z drugiej strony od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Brzmienie art. 135 § 1 krio wskazuje więc, iż każdorazowo zakres świadczeń alimentacyjnych ograniczony jest z jednej strony potrzebami uprawnionego, a z drugiej strony możliwościami zarobkowymi zobowiązanego. Podkreślenia wymaga, iż w przypadku obowiązku alimentacyjnego istotne są więc nie tyle uzyskiwane rzeczywiście przez osobę zobowiązaną dochody, ale posiadane możliwości zarobkowe w tym zakresie. Obowiązek alimentacyjny zgodnie z art. 135 § 2 krio może być również w całości lub też w części realizowany w postaci osobistych starań w utrzymanie i wychowanie małoletniego. W takim przypadku świadczenie pozostałych osób zobowiązanych (w niniejszej sprawie powoda) polega na pokrywaniu w części lub całości kosztów utrzymania i wychowania uprawnionego. Uwzględnianie jako wkładu alimentacyjnego osobistych starań w utrzymanie i wychowanie dziecka jest szczególnie istotne w sytuacji dzieci bardzo małych, w wieku przedszkolnym oraz wczesnoszkolnym, jak również chorych lub niepełnosprawnych. Dzieci te wymagających bowiem stałej i wielogodzinnej, osobiście świadczonej opieki oraz troski ze strony danego rodzica.

W tym miejscu odnosząc się niejako do argumentów zgłaszanych w trakcie postępowania przez powoda wskazać należy, iż z mocy art. 135 § 3 krio na zakres świadczeń alimentacyjnych nie wpływają :

- świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego, o którym mowa w ustawie z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,
- świadczenia, wydatki i inne środki finansowe związane z umieszczeniem dziecka w pieczy zastępczej,
- świadczenie wychowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (tzw. 500+)

-świadczenia rodzinne, o których mowa w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 114 z późn. zm).

Oznacza to więc, iż Sąd określając wysokość alimentów nie bierze pod uwagę uzyskiwanych świadczeń z pomocy społecznej, jak również świadczeń wychowawczych tzw. programu 500+. Konsekwentnie też Sąd nie może brać pod uwagę również zmiany zakresu uzyskiwanych świadczeń pod kątem ewentualnego obniżenia lub też podwyższenia należnych alimentów.

Zgodnie natomiast z art. 138 krio można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów w przypadku zmiany stosunków między stronami. Zatem podstawą powództwa określonego w art. 138 krio może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż wydaniu prawomocnego wyroku zasądającego alimenty i jest na tyle istotna, że wpływa na wysokość zasądzonych alimentów.

Dokonując analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego z uwzględnieniem powyższych wskazań Sąd uznał, iż powództwo M. P. o obniżenie alimentów nie zasługuje na uwzględnienie. W okresie około dwóch lat jaki minął od ostatniej sprawy, w której Sąd orzekał o wysokości należnych od powoda alimentów, doszło wprawdzie do szeregu zmian zarówno po stronie powoda jak i pozwanego, jednakże nie uzasadniają one obniżenia zasądzonych przez Sąd Okręgowy w Olsztynie alimentów.

Analizując sytuację majątkową, osobistą powoda M. P., jego możliwości zarobkowe i usprawiedliwione wydatki stwierdzić należy, iż możliwości zarobkowe powoda i uzyskiwane dochody uległy nieznacznemu zwiększeniu. W 2017 r. uzyskiwał on dochód z wynagrodzenia za pracę w wysokości ok. 2070 złotych netto. Jego działalność gospodarcza przynosiła straty tak, iż właściwie podjął on już wówczas (według składanych deklaracji) decyzję o jej zamknięciu. Obecnie wynagrodzenie powoda uległo zwiększeniu do kwoty średnio 2450 złotych netto, zaś działalność gospodarcza zamiast strat zaczęła przynosić zyski. Z drugiej jednak strony założenie rodziny i urodzenie córki wpłynęło na zakres usprawiedliwionych wydatków powoda. Wcześniej zamieszkiwał on u rodziców i miał na utrzymaniu jedynie pozwanego, zaś obecnie wspólnie z żoną ponosi koszty utrzymania zakupionego mieszkania, ma na utrzymaniu nie tylko pozwanego, ale też jego przyrodnią siostrę L.. Zdaniem Sądu całokształt sytuacji majątkowej powoda, jego możliwości zarobkowe i usprawiedliwione wydatki wskazują więc na nieznaczne pogorszenie się sytuacji powoda. Podkreślenia wymaga, iż Sąd dostrzegł powoływanie się przez powoda na fakt zaciągnięcia zobowiązań finansowych i konieczność ich spłaty. Należy jednak podkreślić, iż jedynie kredyt hipoteczny na zakup domu zaciągnięty był przez powoda po ostatnim orzeczeniu określającym wysokość należnych alimentów. Pozostałe zobowiązania były znane Sądowi Okręgowemu w Olsztynie wydającemu wyrok rozwodowy. Zaciągnięcie kredytu hipotecznego na zakup mieszkania nie wpływa zdaniem Sądu w sposób decydujący na ocenę sytuacji powoda. Zaciągnięcie zobowiązania finansowego towarzyszy bowiem uzyskanie środków finansowych, a więc przysporzenie majątkowe (zmiana w zakresie majątku), czy to w formie nabytej z tych środków nieruchomości, czy uzyskaniu środków pieniężnych. Okoliczność ta sama przez się nie może stanowić podstawy do zmiany zasądzonych alimentów. W innej bowiem sytuacji np. pozwany zaciągając zobowiązanie uzyskałby w ten sposób korzyści w postaci przysporzenia majątku oraz dodatkowe korzyści w postaci redukcji zobowiązań np. alimentacyjnych powołując się na wysokość zobowiązań finansowych. Należy wreszcie wskazać, iż pozwany decydując się na wskazaną inwestycję był już osobą na której ciąży obowiązek alimentacyjny wobec swojego syna. Winien on więc uwzględniać tę okoliczność i w taki sposób planować swoje finanse, realizować inwestycje, aby wykonanie ciężących na nim obowiązków alimentacyjnych było możliwe w pierwszej kolejności.

Zdaniem Sądu możliwości realizacji obowiązku alimentacyjnego przez matkę pozwanego, ujmowane łącznie pozostały na niezmiennym poziomie. Ż. P. uzyskuje obecnie wprawdzie wyższe wynagrodzenie niż dwa lata temu, to jednak, zmianie tej towarzyszył wzrost usprawiedliwionych wydatków związanych z leczeniem wymienionej. Zmiany te równoważą się wzajemnie, zaś pozostałe okoliczności dotyczące m.in. sytuacji osobistej, kosztów mieszkania etc. pozostały na zasadniczo nie zmienionym poziomie. Sąd dostrzega również, iż Ż. P. uzyskuje wsparcie ze strony organów państwa w postaci świadczeń z pomocy społecznej oraz świadczenia z ustawy z dnia 11 lutego 2016 roku o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2016 poz. 195) popularnie zwanej 500+. Podkreślić należy, iż tak

jak wskazano powyżej, tego rodzaju wsparcie nie może zwalniać powoda z obowiązku ponoszenia kosztów utrzymania swojego dziecka.

Odnosząc się z kolei do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego T. P. stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu, koszty jego utrzymania nieznacznie wzrosły. Małoletni jest nadal przy matce, uczęszcza do przedszkola. Jest zdrowy. Wraz z wzrostem T. z pewnością rosną jego potrzeby bytowe związane z zapewnieniem wyżywienia, ubrań, środków czystości etc. Nowymi potrzebami małoletniego zyskującymi na obecnie w sposób dynamiczny na znaczeniu są potrzeby związane z jego edukacją, rozwojem posiadanych umiejętności i zainteresowań. Także i te potrzeby winny być zaspokajane przez rodziców małoletniego. Służą one bowiem wszechstronnemu rozwojowi małoletniego.

Bardzo istotną zmianą w zakresie realizacji obowiązku alimentacyjnego przez pozwanego, jaka zaszła od czasu ostatniego orzeczenia określającego wysokość alimentów, była zmiana w zakresie realizacji wskazanego obowiązku przez rodziców w drodze osobistych starań. W czasie trwania postępowania rozwodowego, do czasu uprawomocnienia wyroku, powód aktywnie uczestniczył w spotkaniach z synem. Wnosił osobiste starania w jego utrzymanie i wychowanie. Zabierał go w czasie wolnym do swojego miejsca zamieszkania. Świadczył również swoją pomoc nie tylko w formie alimentów, ale również materialnie, w formie zakupów czy też prezentów. Rola i wkład rodziców w formie osobistych starań był wówczas porównywalny. Małoletni był bardzo związany z ojcem, reagował negatywnie na rozstanie rodziców. Obecnie od blisko dwóch lat powód zaprzestał wspierania małoletniego w ten sposób. Cały ciężar bieżącej pieczy nad małoletnim, wykonywania codziennych obowiązków nad 5 letnim T. spoczął na jego matce. Pozwany nie tylko nie wspiera, jak dawniej małoletniego dodatkowo, poza alimentami, ale też zaprzestał z nim jakiegokolwiek kontaktu. W ocenie matki pozwanego M. P. nie potrafiłby obecnie rozpoznać syna.

Biorąc więc pod uwagę wszystkie podniesione powyżej okoliczności, Sąd uznał, iż w okresie między ostatnim orzeczeniem dotyczącym wysokości alimentów na rzecz małoletniego T. P., a okresem obecnym nie zaszły zmiany, które uzasadniałyby obniżenie wysokości zasądzonych alimentów. W szczególności jak wskazano powyżej, zmianom polegającym na pogorszeniu ogólnej sytuacji powoda w zakresie możliwości realizacji obowiązku alimentacyjnego spowodowanej urodzeniem kolejnego dziecka, towarzyszyły zmiany w zakresie wzrostu usprawiedliwionych potrzeb małoletniego pozwanego oraz zmiany w zakresie formy realizowania swojego obowiązku przez powoda. Zmiany w tym zakresie ze znaczną nawiązką zredukowały okoliczność urodzenia się kolejnego dziecka powodowi. M. P. nie realizuje obecnie swojego obowiązku alimentacyjnego w drodze osobistych starań. Obowiązek w tej formie realizowany jest wyłącznie przez matkę. W tej sytuacji, gdy realizacja obowiązku alimentacyjnego ma wymiar jedynie finansowy, żądanie obniżenia alimentów jest całkowicie pozbawione podstaw faktycznych. Powód zmierza do tego, aby całość kosztów utrzymania i wychowania dziecka przerzucić na jego matkę. Warto wskazać, iż powód zestawiając koszty utrzymania swojej rodziny wskazał, iż przekraczają one kwotę 3000 złotych miesięcznie. W tej sytuacji ocena kosztów utrzymania małoletniego pozwanego wyrażająca się w żądaniu zasądzenia alimentów w kwocie 220 złotych, przy braku innych działań powoda, razi niekonsekwencją. Małoletni pozwany nie powinien być gorzej traktowany przez powoda niż dziecko z kolejnego związku. Z tych wszystkich powodów powództwo M. P. należało oddalić.

Z uwagi na sytuację materialną powoda Sąd odstąpił, na podstawie art. 102 kpc, od obciążania go kosztami procesu na rzecz małoletniego pozwanego.

/SSR Robert Kłosowski/

Zarządzenia:

1. odnotować
2. odpis doręczyć powodowi z pouczeniem
3. za 14 dni lub z apelacją

L. dn. 17.06.2019 r.